

Δια χειρός σου...

1. Με ανεξίτηλο μολύβι
2. Άλλαν καρδιά...
3. Τράντα
4. Με τόνερες... με τράνερες...
5. Μονοτονική καρδιά
6. Στάχω στα δάκρυα
7. Λαθροεισβάτης σου καρδιά της
8. Επίφορο
9. Σπιντζ
10. Μα τι...
11. Λες
12. Μελαγχολικά σου τάνια
13. Τόνο ψυχής
14. Ανεκτίκιστα όνειρα
15. Άδικο
16. Έλα
17. Απορρίπτει
18. Διέγραψε με... Σέχασε με...
19. Συγφέι
20. Χαμένα λόγια
21. Άνοικει πτυχή
22. Όμοιο κακό
23. Τίς σου άπλο ένα μετά...
24. Δε σου τρένα...
25. Τέρτα
26. Αναρωτιέται
27. Τώρα είναι αρχή
28. Είμαι εδώ...
- 29.
- 30.

"Με ανεξίτηλο μελάνι "

Συνέχεια λέω πως θα φύγω...
και πακρικοί σου εγώ θα γίω...
για να ξεφύγω από δω...
και είναι αδύνατο...

Θα καταλήξω στο γκρεμό...

Με ανεξίτητο μελάνι
τι ζωή του χρωματίζεις...
και δε περνάει για μέρα
που να μην του τι κερδίζεις...

Με ανεξίτητο μελάνι
ζωγράφεσαι τα όνειρά του...
και δε μπορώ ούτε λεπτό
να είσαι πακρικοί σου...

Με ανεξίτητο μελάνι
στη καρδιά του έχεις γράψει...
και δε μπορεί με τίποτα
αυτή να σε ξεχάσει...

Μαζί σου γίνεται παιδί...
και δε φοβάται ότι και αν αβεί...
αρκεί να είχατε παλι...
γιατί αν σε χάσω... θα χαλώ...
και να σου σιχαμ...

Θα καταλήξω στο γκρεμό...

Φαίδρα

" Άλλη καρδιά... "

Πήρες λοιπόν...
ράχα και πράγματα...
κράζωσα μόνο όσα θ' άντεχα...
για να το πάλω...

Δεν ξέρω πια...
τι έχω να δώσω...
αν η καρδιά άντεχει το τόσο...
βα θα με σώσω...

Άλλη καρδιά δεν έχεις να δώσεις...
φύγε χωρίς... να πεις... να πληρώσεις...
ήρσες εδώ... για να φατώσεις...

Άλλη καρδιά δεν έχεις να δώσεις...
ήρσες εδώ... το τοίχος να διώξεις...
να με τελευτώσεις...

• Τώρα μπορεί... το τέλος να βιένω...
βα δε μπορεί...
κόητως θ' άντέξω...
και θα ξεηδέξω... !!!

Φαίδρα

"Τράγερα"

Όσα θάω να σου πω...
θα στα γράψω σε τραγούδι...
ίσως έτσι μόνο κάποιος...
και μπορείς να μ' ακούσεις...

Τράγερα... και σου τήχη δε το άφουσα...

Τράγερα... δίντα σου να είσαι,
βα με δίνχεν με τις πτέρες...

Τράγερα... μόνο για σένα το προστάει...
και δε ξέρω αν τα κατάφερα...

Όλο δάγκω και ευφάν
αυτό είναι που ευφάνται...
και στο τέλος της σκηνής.
φάνταζε να με τράβε...

Λευ αρέτω τέτοιω πόνε,
που τρανεί τι ψυχή...
κάνε και βρε παιδί μου,
να σου σώσει τι ψυχή...

Φαίδρα

"Με τήγερτες... με πλάνητες..."

Ήρθες ξαφνικά μες στη φωτιά μου...
ήταν σαν όνειρο χαμένο...
που τραγουδάει στη ψυχή μου...
και ήθελα μόνο να το δω...

Με τήγερτες... με πλάνητες...
δε ξέρω τι να κάνω...
αν είσαι όνειρο χαμένο...
ή το μυαλό μου θα τρελάνω...

Με τήγερτες... με πλάνητες...
τα λόγια που έχω χάσει...
δε ξέρω γιατί μου χάνονται...
αν είσαι κάτι που υπάρχει...

Με τήγερτες... με πλάνητες...
και θέλω όλο τόσο...
για να κερδίσω όλο αυτό
που έχασα το χρόνο...

Ήρθες στη φωτιά μου...
και μου δώσες καρδιά...
Ξέχασα τα πόντα...
και σου με πονάει...

Βαίλα

" Μοναχική καρδιά..

Τόσους έχεις δίπλα σου
και η καρδιά σου πάλι άδεια...

Τους έχεις τα λόγια σου κλειστά
και δε ξεφεύγεις από τέτοια φωνήματα...

Φόβος τρυπάει τη ψυχή σου
και είναι μόνο το φίλι σου...

Μοναχική καρδιά,
τα λόγια σου βουρκώνουν
και τρέχεις τακτιά,
κανένα δε παύουν...

Μοναχική καρδιά,
τα δάκρυα ποτίζεις
είναι και αυτή η μοναξιά,
ταρσία που του κάνει...

Μοναχική καρδιά,
κανένας δεν ακούει,
είναι και απόμε η βραδιά...
μοναχική καρδιά... η δική του καρδιά...

Φανταί, σπαράζει η καρδιά σου,
βα καυτείς δε θέλεις
να διαβάσει τη φαντιά σου...
λέει τόσα πολλά που τονιά τα αυτιά σου...

φαιδρα

" Στάχει στα δάκρυα..

Πολλές φορές μου κύλισε
το δάκρυ απ τα μάτια...
και μέσα στη ψυχή μου,
μία σκέψη μόνο άδεια...

Η φλόγα που υπάρχει στη καρδιά μου,
και ας τόσο μου κάψει...
το δάκρυ μου χαρά...

Στάχει στα δάκρυα...
στα όνειρα θα ρίξω
για να χτυπάω απ' αυτό...
το δάκρυ μου να νύξω...

Στάχει στα δάκρυα...
με κάνουν να πνίξω...
και τόσο απροσφία,
εμένα που αγαπώ...

Στάχει στα δάκρυα...
χωρίς επιστροφή...
με τόσο γέλιο και χαρά
να τα χέιραν τη ψυχή...

Πολλές φορές δες άντεξα...
το κίβωτο με κλάδα...
και ο καιρός με έλυξε...
με έκανε πιο χαλάρω...

Μόνη παρηγοριά σου είσαι εσύ.
Ελπίδα της σελήνης
γιατί είσαι πάντα εκεί.
μες στην ψυχή σου το σκοτάδι.

Φαίδρος

"λαθρεμβάνεις στη καρδιά της"

δε πιστεύω τραβεντά,
ώσπου να έρθει για φωτιά που σε διαπερνά.
Τότε όλα γύρω σου ατμάζουν
και ίσως σε τρομάζουν...

λαθρεμβάνεις στη καρδιά της
εγώ θα γίνομαι...
και αν ναυαγίσω...

λαθρεμβάνεις στη καρδιά της
θα καθώ...
και στα όνειρά της θα ξεχαστώ...

λαθρεμβάνεις δίχως "τι" και "γιατί"
γιατί χωρίς εσύ να...
η ζωή του είναι άδεια και φτιά...

Όλα ατμάζουν φαφνικά...
δεν υπάρχει τότε τραβεντά...
στη σκηνή της όλης τρεθείας...
και αν τι χάσω αρρωσταίνω...

Φαίδρας

"Επίτομο"

Πύριος μια νύχτα,
σελίδες σου φωϊ σου...
και μ' ένα βήματα...
βυθός, εσθύνει ν' αναλάβω εγώ...

- Έτσι όλα του τα πρήρες...
βα θα χάσεις το πιο σημαντικό...

Διάφερες επίτομο να νεις...
να βάζεις και τρεξίς...
και το δικό του τώρα περιμένει...
με ανυπομονασία...

- Θέλες τη τύχη σου να δουλεύουν άλλοι...
βήματα και κηρύττεις τη καρδιά σου...

Δυσκοτέστε οι βήρες χι' αμυνί αφάνι
έφαγες τα φαίτια σου στο πρώτο σκαλονάκι

Δεύτερη φορά αν χυρίσω σε σένα
και πιο πως όλα είναι πέλα...
θα είναι η καταστροφή του...
χι' αυτό βάζω τέλος εδώ...
και ένα επίτομο για σένα τραγικό...

Φείδρα

"Σπιντζ"

Ίδρωτας κυλάει πες στα στήθια...
του πόσο είπατε εφείς...
και θέλω κάτω να σε βάλω...
να τα ξεχάσεις τα πάντα σου συγγι...

Κάνε του σπιντζ άνδρε
για να τρελαθώ...
Κάνε του σπιντζ
βγάψε όλα στο χέρι...

Κάνε του σπιντζ
και έλα πιο κοντά...
ν' ανεβαίνω τα αίματα
μέχρι τη καρδιά...

Η αδρεναλίνη ν' ανεβεί,
να καύει φωταυγί,
αυτί η οχέου είναι...
τρίθου και έρωτας μαζί...

Φαίσα

"Μα τι..."

Πρέπει απ' το μυαλό σου να σε βγάλω
και να τρέχω να σε σκέφτομαι...

Είναι η φόνη σου
για να ξεφύγω απ' αυτό που νιώθω...

Θα οβίσω τη φορμή σου
και τ' όνομά σου δε θα ξαναγράψω...
για να μπορέσω,
του εαυτού σου εγώ να ξαναγράψω...

Μα τι να νω...
δε μπορώ...
Είναι αδύνατο αυτό...

Μα τι να δω...
η φορμή σου έχει γίνει
ορι καρδιά του φυλακισμένου...

Μα πως...
θα ξεφύγει απ' αυτό,
η καρδιά και το μυαλό...

Μόνι σου να ξεφύγω
και να φύγω φαμπιά...
Είναι φόνη να σ' αφήσω
βε τη ψεύτικη καρδιά...

Μα τι θα γίνει αγορά...

Φαίδρα

"λες.."

λες...

δεν αξίζει εσύ για μένα...
για δε ξέρεις τις ψυχές σου τα χραττάνα...

Αν με θοισόν να κάνω λάθος...
και αν το ναυρώσω με το δικό σου νόθος...

Είσαι εσύ τ' αστέρι
τις ψυχές σου...
Είσαι εσύ το φως
μεση ψυχής σου...

Είσαι εσύ...
τα πάντα, που έχω...
Είσαι εσύ...
φουαρά εσύ...

λες...

Πως πολλά για σένα έχω κάνει,
για δε κοιτάς με ψυχής σου αὐτο γαστράρι...

Αν με θοισόν να κάνω λάθος...
δε με νοιάζει αν πας σου,
εγώ θα νιώσω πόντο...

Φαίδρας

" Μελαγχολικά του τάνια..

Στα πόδια σου βλέπω μια αλήθεια,
που ξέρεις να κρύβεις μια χαρά,
μα δε αντέχω να μη δείχνεις,
αυτό που νιώθεις στη καρδιά...

Και η βατιά σου οφθαλμεί,
το πόντο που κρύβεις μες στα σινιά
μα δε θες να του το πεις,
φοβάσαι μη πληγωθείς...

Μελαγχολικά του τάνια,
που νύχαι το μυαλό,
έχεις αυτό το βλέμμα, το παιδικό...
Μελαγχολικά του τάνια,
κοιτάζεις κάπως τη καρδιά,
άλλο να θέλεις τάνια του,
και να διαλέγεις άλλο τελικά...

Μέσα στα τάνια σου κρύβεις την αγάπη,
το πόντο που χεις στη ψυχή,
και κάπως τα πρίντα,
και ένας μη το δει...

Μ' ένα σου κατόγχο, όπως τους περδούς,
τα η μελαγχολικά σου η παύση,
εμένα δεν κοροϊδεύει...

και αν δε πιάς, δε θες να πληγωθείς
άρα τη καρδιά του, τα τάνια του να δεις...

Φαίδρα

"Τόνο ψυχής,"

Έχω μέρες να σε δω,
και δευ αρέχω τακτιά σου...
Θέλω απλά να σου πω,
πως είναι η καρδιά του...!

Μέσα σου σέρνι σου φω και τρεθάνω
και δε μπορώ αν δευ σ' έχω!!!

Τόνο ψυχής έχω σου καρδιά του...
Τόνο ψυχής είναι τα άμειρά του...
Τόνο ψυχής έχω και δακρύω
και δε μπορώ αν δευ σ' ανικρύω...

Είναι δύσκολοι οι ώρες τακτιά σου,
δευ υπάρχω χωρίς των αγκαλιών σου...
Είναι κρύα να υπάρχω,
όπως να φω φω...

Έλα σώσε με,
απο το σκοτάδι αυτό...!!!

Θαύρα

"Ανεκτιμώτατα όνειρα"

Άδικα χάσατε,
τα χρόνια που πέρασαν...
Ήθελα άλλοι,
να ήθουν ανάθεσά σας...

Ήταν λάθος σας,
να το δεχόσθε έτσι,
χωρίς να πείτε ούτε μια λέξη...

Ανεκτιμώτατα όνειρα
πέρασε χαμένα...
Ανεκτιμώτατα όνειρα
που έχασα εσένα...
Ανεκτιμώτατα όνειρα
αφού δε σε αγάπη
και ένας Θεός το ξέρει...
αυτή, όταν σ' ανιχνεύω...

Άδικα χάσατε,
τις ώρες τις φωτός...
Πέρασαν τα χρόνια,
χωρίς μια λέξη τις σιγής...

Ήθελα μόνο να ήμουν κοντά σου...
και μόνο αναθυμώσεις
να έχω στη καρδιά σου...

Φαίδρα

" Αδικο "

Λάθος δρόμο διαλέξεις
και θέλεις να διαωύσεις...
Λευ είναι εκεί η τύχη σου
που ποικνεις να κερδισεις...

Αδικο να φύγεις,
να τρέξεις ταχύτα,
εδώ για σένα είναι η σκέψη σου,
εδώ και η καρδιά...

Αδικο να κάνεις,
τους άλλους να διακρίνουν
όταν αυτί θα σου τραν
και σ' αποκατατίσαν...

Λάθος δρόμο νίπεις,
χωρίς επιστροφή
μα θα παλέψω εγώ για σένα
και θα fui νικητής...

Λάθος δρόμο νίπεις σου φωί σου
και θες να φύγεις, ν' αλλάξεις ταφικά,
χωρίς νίση να με ρίξας,
αύτε για ζήσαν ταυ...

Φαίδρα

"Έλα.."

Λες σου ψυχή σου
πως είσαι για παρόι...
όπως ψέματα γελίζουν
τη δική σου τη καρδιά...

Λάβε στους ώλλους
τι ανθρωπος είσαι...
Έλα... και με προσποιείσαι...

Έλα και βήνε εδώ...
άσε να σε προσέχω εγώ...

Τρέχεις για όλους
για να ναι καλά...
και κρύβεις το νόνο
του σου τρέχει τα αυτιά...

Τρέχεις για όλους
και συ ναυθενά...
και βήνεις τόνυ
ο χρόνος ω/έ...

Έλα... με ποτάν τι και πως...
ταυς αύριο είναι αλλιώς...

Μη φοβάσαι...

Θου και να τρι θα χεις εμένα...
δε θα ξευχτείς με τόμα σακροφάνα...
...Έλα...

Φαίδρα

"Αποχαιρετού..

Φτιάσατε στο τέφρα,
άλλο ένα θείο..
Είναι η αγάπη,
άρα δεν υπάρχει...!

Αποχαιρετού..

νιώσω τώρα μέσα στη καρδιά μου..

Αποχαιρετού..

Πας δεν είσαι για κοντά μου..

Μόνη λύση είναι αυτή...

η καρδιά μου να κοιμάται...

να χτυπάει αυτό το δρόμο,
αφού στέργει το κλάμα...

Αποχαιρετού..

ήρθε και αυτό να γίνει...

Αποχαιρετού..

Είχατε και οι δυο μας για γράφι...

Φαίδρα

" Διέγραφε με... Σέχασέ με... "

- Όσο τα ίδια και τα ίδια
συνέχεια του γες...
κρύβεις καρβέντες...
δε ξέρεις τι σε...

Μ' έχεις τρώει... μ' έχεις τρώει...
και η φωτιά του έχει καείσει...

- Άρθρα στα όρια του...
τρώει η καρδιά του...

γι' αυτό...

Διέγραφε με... Σέχασέ με...
όσο είναι νωρίς...
Διέγραφε με... Σέχασέ με...
ήσαν για καταστροφή...

- Έπαιζες τσιτ του... κέρδιζες πολλά...
τοίχαρες κατόχλα... και πεύκα φίλοι...
Δεν υπάρχει τίποτα για εμάς...
Έχασες τα πάντα, σου τέρνι τις καρδιές...

Σεπέρασα τον εαυτό του...
Έχασα κάθε τι καλό του...

γι' αυτό...

Διέγραφε με... Σέχασέ με...
Δεν αντέχω πια...
Διέγραφε με... Σέχασέ με...

φύγε ταπεινά--

Ασάν λάρου -- ένα πέτα...
και ζεφνέρδουα τε σένα...
και αρ τε πλύνουερ σένα--

φαιδρα

" Συγγές "

Πολλές φορές σε νιώτρω
και έσβυσα το κλάμμα...
για σε τηρώ όλητο νια,
να βρω περ στο δρόμα...

Πολλές φορές με πρόβαλες
για έβαλες το καίρι...
για είναι όδικο
απ το δικό σου χέρι...

Κάνε κόρη να νιώτρω...
Κάνε κόρη για ν' αντέξω...
να ξεράσω τους εφούς...
και τους αναστεναγμούς...

Συγγές που σε έβγα...
συγγές που δεν έπαυα...
εσένα να κοιτάω...
είναι αυτές να ακότα
Σ' αγαπώ...

Συγγές που σε νιώτρω...
συγγές που σε νιώθα...
όλα τα έκανες κοίτρω...
για στο τέλος πάντα έλεγε
συχνά με περ στο κλάμα...

Πολλές φορές δεν άντεχα
και σου τρι έγω το κόρη...

Τα αφιδώλω αν κατάλαβες,
πως ήταν η ανάγκη...

Πολλές φορές σαν έπρεφα
εγω να σ' αντικρύσω
πως γύριες,
για να σε συναντήσω...

δωδεκα

" Χαμένα λόγια "

Δύσκολες συγγένειες,
γιας έφεραν κοντά...
ψύσατε τα πάντα,
το ξέλο κι χαράι...

Αλλάξω τα πάντα,
χωρίς επιστροφή,
ήταν τα πέφοντα πολλός
που ήμουν στη ζωή...

Χαμένα λόγια...
Χαμένα χρόνια...
νιώσεψα ο' εσένα,
τε τα ωραία λόγια...

Χαμένα λόγια...
χαμένες σκέψεις...
ήταν η αφάνησά σου
δίχως υποσχέσεις...

Χαμένα λόγια...
χαμένη ελπίδα...
έφυγα τ' όντα...
τα νιώσα σε βρέκα...

Εχωιστό και αισιόφωνα,
τα είχα για ξεχάσει...
ήταν τόσο εύκολο,
τα τα είχα ξεπεράσει...

Εβλεπα τα πάντα
να χάνονται έτοιμα ανά
και φόνο να τω λες,
έχω ξεψύξει δι' αυτό για πορά...

ταίρια

"Ανοίγει πτυχή"

Μακριά σου να τρέχω, να φύγω, να καθώ...
όπως η σκέψη, τού τρέχει το μυαλό...
Είναι άραγε σωστό
να ανοίξω τη καρδιά ή το μυαλό;

Ανοίγει πτυχή...

που το μυαλό του έχω να τρελάται...

Ανοίγει πτυχή...

και τη καρδιά του,

στα δυο κοττάκια έχω σπείρει...

Ανοίγει πτυχή...

δε θέει να ματρήσω...

αφού ποιά...

και τα δυο πόδια της

στο βόρικο έχω πιάσει...

Χάνομαι στα πόδια της,

δε ξέρω για τι κάνω...

ίσως να δω πιο καθαρά,

πως τη ζωή του κάνω...

τα δε μπορώ να το τελειώσω έτσι,

ίσως γαρι και γω...

δε το ξω για νιστέφι...

Δαίδα

"Όνειρο κακό"

Σε φωί του νάη έκανα
ξανά το ίδιο λάθος...
πίστεψα για ακόμη μια φορά
σ' ένα ψεύδο νάθος...

Νόησα πως ήταν διαφορετικό...
συμπενο σ' άλλες βάσεις...
έκρυβε όπως και αυτό
εκπύσεις και ανυδράσεις...

Όνειρο κακό...
ήσαν και οι περ σου φωί του...

Όνειρο κακό...
του του χείρ κόψη η ψυχή του...

Όνειρο κακό...
με έσχη και με πόνο
όπως θα έρω το μοιραίο,
για να ξεχάσω... να σε διαγράψω...

Πίστευα τόσο καιρό στο ψέμα...
πως ήσαν τόχα αληθινά...
και άφ'ερ αυτό εδώ το έδα...
τα ο καιρός με γέλασε...
του έλαφε να χυδί...
τα αυτό φανταζόμαι εσύ το ξέραι ήδη...

Τώρα για ταί του εσύ γελάς...
και μ' ένα αυτί με πετάν...

Φαίσα

"Τρες μου άπο ένα ψέτα..."

Άρμυα... τα σε χρειάστηκε τριτό και το κατάλαβα
πως είσαι η ελπίδα στη ζωή μου,
η μου σκέψη στη ψυχή μου
και το μετανιώσα...

Τρες μου άπο ένα ψέτα
πως αωτέχεις...

Τρες μου άπο ένα ψέτα
πως με βέλεις...

Τρες μου άπο ένα τρινο χαθώ
και μου λίσου να καταστραφώ...

Έφυγα... γιατί φοβίθηκα πως έχασα
και χάθηκα...

τα σε χάνεται έτσι η αγάπη...
απ' τη μια στιγμή στην άλλη...

και το προστάθησα...

Φαίδρα

" Δε του πηνά "

Πάει σίερα ξεγέλασα... το δάκρυ του...
και στα χείλια του... ένα ψεύτικο χαμό...
Με πονάει πάλι το δέω...
φα το άντεξα...
φα στο τέλος δε το βάσταξα...
ήταν το χτύπημα ξανά...

Δε του πηνά...
και η ψυχή του με πονά...

Δε του πηνά...
και την καρτέλα,
γι' αίνι για φορά...

Δε το πορτί
και όλος αδιαφορτί...

Δε το πορτί...
και ίσως μέσα σου να κρατεί...

Πάει μέσα του ο πόνος διαφύκει...
και το σκοτάδι του, όσο και πονώκει...
δεν υπάρχει ξαστερά...
για ελάτ των δύο...
ήρθε να πιάτε το αυτί...

Δε του πηνά...

Φαίδρα

"Τέτα"

Πιστεύα καιρό σε σένα...

Μα ήταν όλα ψέφα...

Είχες των ευκαιρία, τα πάντα ν' αλλάζεις
Μα θέλωσε φένο να με σκόσει...

Τέτα...

αρετά παύσει τη καρδιά του...

δεν υπάρχει άλλο θέφα...

και Τέτα...

Κατέστρεψες τα όνειρά του...

Παίχτηκες και τα φίλά του...

Τέτα...

Πάρε όυ θες...

μόνο εδω με λένει

οίκω, φύγε

μόνο εδω δεν ανήκει...

Υποlovι αλλη να δείξω δε μπορώ...

Έπαιζες και έχασες στο παιχνίδι αυτό...

Όλα ψέφα...

Γι' αυτό...

Τέτα...

Φαίδρα

"Αναρωτιέσαι.."

Όρες λείπεις κάπου,
δε ξέρω πια αν υιιάζεσαι...
Φεύγεις δε λες ούτε για,
και ανρώ αν υπάρχει τελικά...

Αναρωτιέσαι πως περνάν
τις ώρες τακτικά τας,
Αναρωτιέσαι τι κάνεις
βρε καρδιά τας...

Αναρωτιέσαι τι ρόλο παίζω
στη ζωή σου,
αν είσαι κόρη
στη ψυχή σου...

Το κινώ σου κλείνεις
και με αφήνεις...
και ένα σφάδι εσύ δε δίνεις...
Κοιχόσαι για όλη
και ευχαριστώ κανένα...

Αναρωτιέσαι τινω
όλα είναι γέλα...

τα.δρα

"Τώρα είναι αρχή"

Έδωσα τα πάντα και τίποτα δε λείπει...
Έδωσα καρδιά, πα σένα δε σε είχα...
Τίπτερ τα όνειρα, τίπτερ των αγάπην...
και τ' αψίχες να ζω μέσα στο σκοτάδι...

Τώρα είναι αρχή,
για να χυρίσεις...

Τώρα είναι αρχή,
συχνά να χυρίσεις...

Τώρα είναι αρχή
αχόνη για να δώσεις...
και τόνυ σου θα πένει
για να ληρώσεις...

Ζήτωες πολλά και αρκετά που λήρες...

Ζήτωες πολλά και το μολό του είχες...

Τίπτερ τη ψυχή του, τη πένταξες και αυτί
τα πένταξες να δώσεις, εμένα να τελειώσεις

Φαίσα

"Είμαι εδώ..."

Στα πόδια σου η θάλασσα έχει φωλιάσει...
και η καρδιά σου κοιτεύει για να σπλάσει...

Θέλω το φως να φέρω
πάλι στη ζωή σου...
και να κατοικήσει
μέ στο κορμί σου...

Είμαι εδώ...
εγώ που σ' αγαπώ.

Είμαι εδώ...
δεν έχω αλλού να πάω...

Είμαι εδώ
και πιστεύω σεμένα

Είμαι εδώ...
μονάχα εδώ για σένα...

Η ψυχή σου έχει χάρη...
για αρνείσαι να το δεις...
δεν ακούς τα βήματά της
και κοιτεύεις να χαθείς.

Θέλω μόνο να σε πάρω
στην το χέρι δυνατό,
να σε φέρω πάλι πίσω
στη ζωή σου τη χαρά...

Φωφώ

Δώσε μου τη δύναμη

Γράψι τους έρωτάς πήρα

για να ξεχασώ...

για να ξεχάσω το σταυρό

που με κάνουν κάθε μέρα

να σφυγώνω το παρτίο αυτό...

Μα δε γαλεύεται, γίνεται όλο και πιο

δυνατό

Δώσε μου τη δύναμη

να μείνω ή να φύγω...

το χέλιο που έχω να θανατώ

και να ξεφύγω

απ' όλο αυτό που ζω

Δώσε μου τη δύναμη

να μείνω ή να φύγω...

η σκέψη σου να τρέει τακτικά

και να ξεχάσω ότι το πονά...

Δες αυτόχω άλλη τιμω

που τρονάει τη καρδιά

Είσαι η φόνη που δίφρα

μες στον άδεια που πατά...

Φαίδρα

"Έχω βαρεθεί"

Αναρωτιέται αν στο κόσμο υπάρχει αγάπη,
αν κάποιος έχει βρει αυτό το κάτι...
Αν η καρδιά τους, τους κρατάει στη ζωή,
ή αν για αγάπη τους αφήνει τη ζωή.

Έχω βαρεθεί

στη ζωή που αναμένω να βρω
πια τη καρδιά που να τους δώσω

Έχω βαρεθεί

αγάπη να με βρεις

και πόνο πέρα και μέσα

ν' αντέξω

Έχω βαρεθεί

για αγάπη, για αγάπια να βρω

και τόσο ανοιχτές πληγές να έχω

Αδελφοί, όν και να δω

Πρώτος ο κόσμος και κατόπιν

Θέλω τους να παθώ

στο σκοτάδι πια να ζω

Φαίδρα